

Barna 1 Juliol 1935

Mossen Lluís Ramon

Respectable amic:

Gràcies pels seus mots i per la
seua invitació. Anirem amb
gust a Vic, el dia 5 de
Juliol i ens plaurà saludar-
los i sentir la Missa premiada
de mossen Vingeta ... de la
qual parlarem després des de
La Veu. Sortirem de Barna
a les 7.45.

Hegeixo amb gust
el que 'm diu de la salut

de Vostè. Deu faci que la
millora s'accentui, continuï.
I no abusi ara de les seues
forces.

Ii, portaré les cançons
de Vostè, que són molt boni-
ques. Jo en parlaré.

Saludi, li prepo, a la
seua bona germana i a
Mamen Vinçeta, que cal
felicitar pels seus èxits ben
guanyats i ben merecuts. I
amb les gràcies ben sentides
per la seua nova invitació,
accepti, Mamen Bamen, la
meua ben cordial i ben respectuo-
sa salutació. F. Glinrat,

Barna 22 Juliol 933

Mossen Felis Bamen

Estimat i respectable
amic: Gràcies pels seus mots
bonissims. Mots d'amic... i de
sacerdot. No dubte que m'han
estat ben agradats. Els agràcies
ben sincerament.

La meua germana (S. A. G.)
no patirà molt. La malaltia durà
6 anys. I veu al·lucinat des del part
març. Amb tot, no parti mai dels
seus llavis un mot amarg. Mai
no protesta. I ve morirà resignada-
ment, cristianament. El bon sacer-
dot (al qual estic ben agraït) que
portava cada setmanes nostre
deuor a la meua germana

(jo era sempre present i servia
d'escolanet) em deia el diturns
dia lo : "Quin exemple ens dona
la germana de Vostè' !". Em digné
també' altres cases agradadores de
sentir, del que es refereix a l'ànima
bona de la meua germana. Molt
que acursaven i que no s'obliden.
Ara bé : Sab, bon amic, qui era
el sacerdot que ho portava, durant
els darrers mesos, cada diturns,
Nostre Santyor a la meua
germana ? Era un sacerdot
negatiu, un amic ~~meu~~ i fins mestre
de l'estat de Vostè' : el Pare
Estevó.

Li conto aquestes coses
intimes perquè li consti, amic

benivolent, amic sempre respectat,
nos pù li consti en, uestra ciudar,
el cos, la materia estimada, tambe
pensarem en l'anima, en l'esperit
de la meua germana, i no oblidarem
dones, allí que no mor mai. A
li cante tot airo, Manen Bomen,
nos pù ore en, ho i bon amic
com ei, l'interessar de
saber. ho.

A que Deu li regni la
seua bona caritat.

Saludi a la seua familia.
a tots, l'expressió heu sentida
del meu agraïment.

I accepto ara, Manen
Bomen, me heu coral encançat
del seu agraït amic i D.

F. Glinrat,

Barça 15 desembre 1931

Mossen Elnis Roman

Respectable amic: He rebut
~~les~~ seves tres obres i els seus mots
amables. Gràcies per tot. Jo també
recordo amb gust el dia passat
a Vich, entre vostès. I sempre
agrairé la bona acollida, la
cordialitat de vostè i dels seus.
Heu 'r aïí hoies ben visandes!
Però no cal repetir-les massa
per tal de no abusar de la
bondat, de la generositat, de la
hospitalitat dels bons amics.

En Portet també agraeix els
motus de Vostè i els seus records.

Parlaré de les obres boniques,
ben sentides, de Vostè, des de Quaker
i des de La Revista.

Sono també bon record
d'aquelles pàgines per a orgue. Cal
fer-ne més i publicar-les. L'orien-
-tació es'expa. lent. De bona
música ... no n'hi ha mai
prou!

Saludi, li puge, a la seva
bona germana i al bon dador
i intel·ligent Vicari de Roda.

El saluto, cordament i respec-
-tuosament,

F. Glinrat,

Li envio aquella galeria
i aquell jardi ! Una troballa !

Barça 8 novembre 831

Mossen Lluís Roman

Respectable amic: Gràcies per
la seva carta, que m'ha semblat curta.
Té mil negocis rasos. Ya parlarem de tot
això.

Considero impossible no
acceptar una invitació feta com la fa
Vostè, i amb la cordialitat de Vostè.
A mi també em serà agraït passar
algunes hores a casa de Vostè. En Partit
i jo anirem, doncs, a Vich, a casa de
Vostè, el vinent diumenge, dia 15
(un dels dies que Vostè ens proposa).
Sortirem de Barça en el tren de
les 8'15. I ens dirigirem tot seguit

a la Catedral. Y después de e' Ofici,
anirem a casa de Voste'.

Ya me cal dir que li agrain
sincerament la seva amable invitaci'.

Y si per part de Voste' hi haques cap
inconvenient, li prego m'auisi.

Fins d'ara, doncs,

Agraint novament la seva
invitaci' i la seva carta, le' el gust
de saludar-lo, cordalment i respectuosament,
som sempre D.

F. Glinvrat

Gracies a deu ja este' he i'
faig la vida normal.

Acabo de firmar e' Album
que els intel.lectuals catalans

dediquen a Montserrat i en s'entre-
-gara aviat al O.S.P. Abat del Mo-
-nterí. I com que, ultra la signatura,
es demanava un pensament (com
si no diria res!) he escrit, entre
altres coses, els següents mots:

« Contrastant amb el baf
de matèria que sentim actualment
al nostre entorn, el fet veure de
Montserrat ens acusa. I ens
diu que encara hi ha hombres!...»

Li sembla be?

Barça 17 octubre 231

Mossen Lluís Ramon

Respectable amic: Què
pensava de mi? Pardon, el prego, el meu
retard. Però he passat una temporada no
gaire bé. Lo còrta de Vostè (sue agraeixo),
em va trobar desengradat. Part del mes
d'Agost i tot el Setembre vaig sentir-me
malament i no menjava sino peixos buidats
i sopes... (talment com les criatures). I no
estic encara marxa bé. A més, les revistes en
qüestions no ven a l'Orfeó. Finalment, el
mestre Millet pogué deixar-me-hi. Ho he
lligit tot menys el primer article de Vostè,
que el mestre Millet no té. Però he lligit,
ja no cal dir-ho, el darrer: Aclarando conceptes.

La impressió dominant que els
articles dels que no pensen com Vostè han

desportat en mi, pot resumir-se en un sol mot:
fastí. Tot això no és pas fill de la raó: és
fill de la passió. L'article de Vortè és contun-
-dent, ple de bon sentit... i de dignitat. D'aquell
paragrafet en el qual Vortè diu... que s'abstei
de contestar, és d'or pur. En efecte, és el millor
que podrà fer.

El títol de l'article del canonge Arturo és
senzillament indecent. No es parla així, en
public, d'un home com Vortè ni d'un home
com el mestre Millet (Tan Vortè com el
mestre Millet han fet quelcom més, en el món
de l'art dels sons, que el Sr. Arturo). Però en
l'esperit dels lectors raonables, no és Vortè
ni el Sr. Millet qui queden malament: és l'autor
d'aquell article!

D'altra part, l'article del P. Pujadas,
publicat a Espania Sacro Musical, és també
bèstia. El final és indigne. Per la meua part,
confesso i he presert i preveré sempre la
música religiosa sentida, personal, d'intensió
pura, de Vortè, que la música d'altres

en el P. Dujadas cita... sense citar-lo a Vostè.
Tot això és també injust, repugnant... i no fa
cap honor, certament, a la revista que ho publica
(Demanda el director de la qual no descarris les
produccions de Vostè, i el seny de Vostè, i la respec-
tositat de Vostè). Oleis, oleis tot això!

● Vau regar el nostre millor que escriuís
qualcun o propòsit de tot aquest governip però,
malhumorat, va dir-me que el temps li manca-
va (i jo crec que tot això li fou també desagradós).
En Pujol (amb el qual vaig també parlar de la
qüestió) tampoc no va sentir-se inclinat a
embolir-se. M'hi, pobre de mi, enamorat,
com jo suposa, de la bella música religiosa
però no havent-me'n ni especialitzat, no
podia tampoc rompre cap llança. D'altre

● part, aquesta mena de polemiques (essencial-
ment personals, allunyades de la raó pura),
em fan fastí. En fi, tot això, Mamen Ramon,
son impureses!... M'aveu no vindrà's una!
La ximplera, la grobberia, tot això està de
mode. M'han sumit un recanet en el qual
ei pugué pensar, serenament, en les coses enlai-
trades.

Car, se'n /auralment massa de grobberies, en els moments que patim. Tot sembla indicar que tornem als temps de l'home de les caverres (o de ~~de~~ les Tavernes!). Quin partit!.. I en mitj de la proxima anarquia, quin guig, Mosen Berner, s'expansiona-se amb els espirts equilibrats, ben apuntalats!

Deixi, doncs, tota aquella gent (o millor dit ~~gent~~ lleta - espiritualment considerada) i continuï el seu camí. I si no hi troba aquells vos (ni falti que li /orau), en trobarà d'altres, molts d'altres, que admiraran i aplaudiran sempre les gestes pràctiques, subtils, hòmines, de Vostè. Deixi, hi, aquella gent, amb llurs deures i llurs fobies!.

Per la meua part, aprofito l'avinement per a saludar-lo ben espectacularment i faré constar la meua respectuosa i ferma simplicitat envers Vostè i les seues obres.

Ben, sempre fidelissim

F. Ginebra

Recordo d'En Partet. És un excellent i molt seriós xic. Progresa molt. I'hourem de fer tocar aviat.

Barcelona 3 Juliol 1828

Morreu Lluís Roman

Respectable amic : He
rebut la seva carta i la heva
postal. Tot ha estat fet tal
com voste desitjava. He entregat
les crítiques italianes a La
Veu i he donat el canvi
de direcció de Morreu Josep
Vinyeta. I a propòsit : el
felicitó pels èxits del seu
nebot qui ... continuara
dames la bella Tradició per

Voste' iniciada!

el salute coralissimament
el seu sempre devotissim amic

c. D.

R. Glinvats,

Barça 11 Maig 827

Mossen Lluís Roman

- Respectable amic : En
nueva la nueva letra, voste
sira, sens dubte, amb aires d'es-
-quivar-se una mica inoportuna :
- Altra negada ? - Si, altra
negada, ja ho veu. El mon no
auri !... Però tranquil·lit's per què
no tinc intenció d'amoïnar lo
● javie. Es tracta del següent :
El vinent diumenge, dia 15,
vaig a Vic. Es a dir, anem
a Vic, per què crearem una
veritable caravana de

lleminors. Portaré persones distin-
gides, respectables, de bon gust,
persones, en fi, que desitgen
veure la Catedral i les seves
pintures, i el Museu. Partirem
de Baiona a mitj matí (3
magnífics autos, guiats per
llurs propietaris). Anirem a
dinar a Aiguafreda i pensen
arribar a Vic a les 3. Ara
he (i aquest ~~és~~ és el motiu de
la meua carta):

I Derà oberta la Catedral,
a les 3, i podran contem-
plar-se les pintures?

II Després, podrem anar al
Museu?

Si tot això és possible, no es
molesti' contestant-me. El silenci
de Vostè ja voldrà dir que allò
que ens proposem fer, és possible.

Si hi hagués algun inconvenient,
aleshores li agrairia' un mot,
a fi de no fer l'excurció inútil-
ment. Car la finalitat de la
nuestra sortida és Vich, amb la
seua Catedral i el seu Museu.
Estarem poc a la bella ciutat
perquè ens agradaria tornar
amb llum de dia. Ah! i si
a Vostè li fos possible anar
un moment a la Catedral
o al Museu, un seria her
a gradí de veure'l, de saludar-lo.

Si perdoni tanta molestia -
La culpa no es meva : es de
Vine i de tots vostres. És tant
bonic, tant seriós, tant
nostre, tant típic, Tot allò!
Te' est just de saludar-lo,
cordalment i respectuosament,
son nen P. P.

P. L. L. L. L. L.

F. Glinvrat

1/2 Girona 34 - 3er -

Barça 19 Gener 1924

Monen Lluís Roman

Respectable amic: Adjunt
el rebut que m'ha demanat.

I ara, accepti' vostè i els
seus digníssims companys de
Junta de l'Associació de
Música de Viena, les ben sentides
gràcies per les atencions rebudes.
Jo, sobre tot, he estat agraït,
ben generosament, sense haver
fet absolutament res... Repetixo
doncs les gràcies, a tots vostres.
Desvora' de les notes passades a
Viena, entre vostres, un record
agradosíssim. I el record de

Un ofu i agraidinun amia
i D.

F. Glinrat,

Amb Tot, m'atreueyo a
demandar. ti encara una cara mes:
ti algun diari de vich parlo
he 5 'en Boca, podria enviar-me'l?
Ti agravia -

Vostè, bon amic Mamen Roman,
mudará, com ja li diré, associat
sempre al recorat d'un dia ben
parat, ben niscut. I quedem
que Vich (que ja coneix!) és una
ciutat plena de caràcter i ben
representativa d'altre mestrat,
mes anegat, mes santos que
en caràcter. I quedem
també que el Museu és interer-
santíssim (ja ho veu!) i que les
pintures d'en Jot són bellíssimes,
riquíssimes. I quedem enfi que
ara tinc un denté gros amb
Vostè... que no sé com ho
podré fer per a pagar-lo! Presento
que el denté, massa gros, quedará
pendent!...

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

PARTICULAR

15 Novembre 1926

Mossen Lluís Romena.

Respectable amic : Bordoní
si us hi ha contestat abans,
estic sempre a trofetat. Haip
de for mil cases. necessitat
de la vida, cada dia mes cara.
A mes, havia de nerveu
m'hi glayureses a fi de parlar
de la proposició de voste.
I aquí té el seu pensum de
la cosa. L'idea s'organitzo
conferències educatives ens
sembla excel·lent, ja ni caldrà
dir-ho. Però pensum per la
de conferència ha de precedir

i ha de motivar la sessió de
musica. Què m'hi faria un
parlament, entorn de qualsevol
tema musical, al mitjà d'un
programa? En tal cas, o el
conferenciant faria novament
musica o el musicista al confe-
renciant. Proposem, doncs, el
següent: En 4 hores
podria començar la sessió
parlant del Romanticisme
musical i, sobre tot, dels
romanticistes del piano. Confe-
rencia curta, de 20 a 30
minuts, per a no escarnar
els aficionats. Seguidament,
en Boca executaria, sensara,
la bella Sonata op 35,

de Chopin (Grave - Doppio movimento, Scherzo, Marche funebre, Presto). Això formaria la primera part del programa. Segona part: Arakenke, op 18; Estudi Simfònic, ^{op 13,} Schumann. Tercera part: Tarabande; Cathédrale engloutie, Debussy; Impromptu en fa menor, op 31, ~~Fauré~~ Fauré; El Puert, Albéniz.

Així, doncs, llevat de la darrera part, el programa seria romàntic. Creiem que el tot resultaria interessant i fins important. Calen les obres que especularia en Broca que tota agradaria. Agradaria per als iniciats... i fins per als no iniciats. Ara vos heu de tenir la paraula. En 4 lliçons
1/ i també educatiu, amb vistes des d'altres.

ti prego (en cas de perdre la cosa els
agradis i els conviugui) per en-
dignar avant la data e fi co-
preparar amb ^{un} di de temps la
seua conferència.

El Saludo cordialment
i respectivament, per
sempre devotissim amic i D.

P. Glivats

nota' cap importanta. Viatge i
testar projecte (q' el concert és
a la nit) podem després donar a
M' en Beca la quantitat que volem
qualquins. El xicot no és exigent.
Està molt content de tocar.
Veu i de concebre personalment
a Vostè, q' no sol, d'uns, la
nuestra' financiera no l'ha
de preocupar. És un simple
un aprenent jove artista el que
dona. Toca molt i molt be.

Barcelona 6 desembre 826

Mossen Lluís Roman:

Respectable amic: En Lluçmanas
i en Rocca estant entusiasmats
de les propostions i condicions
de Vostè. Anirau doncs a Vich
amb gust. Però en Lluçmanas
~~em prega~~ li digui que si el
concert pogues ésser, en lloc
del dia 47 o 18 de Gener, com
Vostè dir, el divendres o diumenge
següent, per a ell seria millor.
No tindria de dirar cap lliç.
Però si no tenen cap mes dia,
anirau, amb Tot, a Vich,

el dia 17 o 18, com Vostre incisa.

Una altra cosa (ara ve' que
em podra dir que abans de la
amabilitat de Vostre): en torno
novell quan es parla de Vic
i del seu admirable Museu. Ara
he i uns tres anys mes, que teneu
un auto magnific, voldrien
també veure l'esmentat
Museu i, a mes, les pintures
s'hi sent. B projectem anar
a Vic qualsevol diumenge.
Peró, abans de fer l'excursió,
voldrien saber si hi els
diumenges es pot visitar el
Museu. En aquest cas, a

La meua de les dades que li veig indicar, en Boca Torera,
també a Vic dues altres bellíssimes: Boncarota op 60, de Cheppin, i
a l'armario de Paula començant després per les altres, de 1893.

Si l'altre em...

mines nores. II voldriem també
saber si podriem veure les
estructures d'en Jert, de la
Catedral, i a mines nores. Podria
escriure'm una senzilla postal
amb les indicacions que em
permeto demanar-li? Tenir
ganes d'anar a Vic, li
repetiré, aviat, malserol
dimenge. Però mantenir les
dades en qüestió, o fi de no
fer l'expansió inútilment
i perdoni...

Agraïnt les seves cartes i
la seva bondat, te'n mocant
el gust de saludar-te, cordalment
i respectuosament, son sempre
afin i desotinar amic i ?
R. G. Lluvia

Amica, reballs d'avis i de trobs un dia en l'any. Per
li l'altre dia.

Barcelona 25 Setembre 1826

Al Sr Mosen Lluís Bomen :

Gràcies per la seva carta i pels
• lloigs. Aqueixa matèria vaig entregar-los
al Pare Hilari i fins els hi faré veure
per sentir. Bellíssims. Però on
troba aquestes coses tant sentides,
tant pures, tant nostres, tant
veritablerment religioses i sempre,
sempre, tant plenes de senzilla
i natural dignitat? Ara el Pare
• Hilari s'encarrega de la publicació
dels susdits lloigs. Publicació
que es procurarà seguir també
molt bella, digna de la munició
de Mosen Bomen! Ja li envio
- Pau

(que encara no coneix i és vergo-
nyós!) i mura'l a Vostè, aprof-
tant la visita d'en Bona. Però no
caminis. El dolor de sempre no
en deixa. Per anar a l'Orfeó [•] o a
s'afegir 2 tramvies. En tals
condicions, com anar pel mar?
Quem queda a casa. Què hi farem
si és així?

Amb gràcies novament per la
seua carta i les coses que 'm diu i
els gaigs bellíssims, li estrem
ben coradament i respectuosament
les mans al seu agraït amic
i D.

R. Giliwint

exemplars. El Pare Hilari està radiant
de satisfacció. Les monjes també
estaran contentes. El Pare Hilari
en va assegurar que els Goigs
● en püestis seran molt cantats.
Ho fet be s'escriure hi l'acompanya-
ment. D'engill i escament. Ho repetixo:
on trobo aquetes coses?

Interat del treball que li fan
fer. En pago les mans tot nuscant
en les coses noves i boniques en
serviran de les mans de Voste. A
disposi de Tot. Però en podre
● fer, pobre de mi, sino llegir
amistosament, amorosament,
les seves coses?

Hi, je m'apiedaria s'anar
a Vieu i veure el seu Museu

Barça 6 Setembre 826

Mossen Romen: Vine a
mostrar-te ho novament, perdoni...
Realment, no és culpa meua. Fa
poc Temps parlarem amb el Pare
Hilari d'Arenys de Mar, bon amic
meu (es tracta d'un P. Caputxí
del Convent de Sarrià. Tinc allí
alguns amics). Tema de la nostra
conversa: la música religiosa. I,
naturalment, es parlà de Votè,
com jo endevinava. I s'en parlà...
en la forma que també facilment
endevinava. Ara be: El bon
Pare Hilari (home excel·lent) en
parlà aleshores d'uns Garis

a l'loa de Santa Clara i d'Assís que
unes monjes amigues li havien
demanat. Y em digué: Mosen
Romen pot ser ens escriuria la
musica ... Vaig contestar que vots
estava molt ocupat, etc. Vaig
fer els possibles per a defensar la.
En fi, jo 'm creia que la cosa era
ja oblidada quan ... rebo (es a dir,
és vorte' el que reb, rebra o pot
rebre!) els goigs adjunts i la
carta també adjunta. A més, he
mès el Pare Hilari. Ell i les
bones cagutxines estan tots
emprescats amb l'el·lusió que
Mosen Romen els farà la
musica, que les bones monjes

cantaran... M'opri 'm Te' obligat a
demandar-li les solfes en préstiu. Si
pot, dancs, per quatre notes, sense
acompanyament, aquells bons
gent serà felis. Els canes i s'ho
moreixen. Voste' mateny. M'perdoni,
li prego, la molestia involuntaria.
Hi ho fa, pot enviar-m'ho a
mi, q' ho entregare' al Pare
Hilari.

Repetixo me' m'perdoni.
Desitjant-li bono salut,
te' el gust de saludar-lo corament
i respectuosament, son amic
devotissim i ?.

P. Giliwats

S ara me tinc la ploma als

TELÈFON 122 H.

CONVENT DE PP. CAPUTXINS

— DE —

BARCELONA - SARRIÀ

—

PARTICULAR

—

Sr .

Frederic Lliurat .
Barcelona

Senyor : Li adjunto els Goigs que he
escrit per Santa Clara, pregant a V que
els comani a Mn. Romeu amb la suplicació
de les Monges Caputxines i de nosaltres,
que ens hi posi, ell, les mans que de ser
aixís hi deixarà unes harmonies admirables

A V moltíssimes gràcies, però MnRo-
meu també

Affm en Xt .

Milari d'Or

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

PARTICULAR

30 Juny 125

Benvolgut i respectable
amic : Un favor vine a
demanejar-li : necessito el seu
retrat. Però el necessito tal
seguit !.. Es tracta de preparar
una Página musical de la Ver
que valdrien per portar el motiu
de la Festa. Y, naturalment,
he d'anar-li el discurs de manera
bonica i el seu retrat !!

Compré, li repetixo, per
l'enviar ben aviat a fi de poder
fer el clixé.

Ah ! i canst' que el
discurs es bonic, bonic. Hi
he posat força negades !..

Desitjan. b' hanc salut (i'
els alls ? ...) te el just de
vambor. lo caralment i respectu-
-ment, son sempre o per amic
i ? p. t. b. t. m.

F. Almirant

EDITORIAL CATALANA S.A.

LA VEU DE CATALUNYA
BIBLIOTECA LITERÀRIA
BIBLIOTECA CATALANA
D'ACÍ D'ALLÀ

ECONOMIA I FINANCES
CATALUNYA MARÍTIMA
AUTORS DRAMÀTICS
AGRICULTURA

ARTS I OFICIS

GASETA CATALANA D'ART DRAMÀTIC : ENCICLOPÈDIA CATALANA

PARTICULAR

BARCELONA 25 d'aport 1920

Mossen Lluís Riquer

Benvalgut amic : Acabo
de rebre els seus mots amables, i
ara soc jo el que li dono les gràcies!

No he anat a Vich perquè
els diumenges els he passat a
Palautordera amb la família.
Per altra banda, decididament
no puc caminar... En veig doncs
privat de fer cap excursió.

I cansti' me la de Vich (i
meu salut-hi vostè!) en la

il. lusià. Que de dunes retardado,
un cap mes !... Del motus matiu,
gens agrades, m' haip de viure
també de l'espercé que m'
proposa i que paria amb gust.
Mossen Maideu és proussament
un amic... Entre voste's pararis
restant algunes hores agradívols!
Sui hi forem ! Poimós. ^{hi}
camini ni puc estar gavi^{estona}ret,
yo /o camp... i em sembla que
això es ja definitiu. Estic per-
fectament resignat. Hi em
guiso, ni protesto. Però despen
el tema... d'altra banda,
el pròxim diumenge m'esparen
ja uns amics a Vallvidrera.

Pararem el die bedant, sense
fer un pas. És ja una cosa

convincuda ja alguns dies. No
m'atreuïa a dir-los ara que
no hi vaig. De totes maneres,
canta' que li explico sincerament
la meua invitació. La pensada
era excel·lent!... Li pego
en salut i ben afectuosament,
en nom meu, a Mosen
Maiden.

I Vostè ja sab que
pots disposar sempre d'aquest
humil servidor i amic de Vostè.

I quan m'envia un
article per a La Veu? Aho, ara
soc jo el que li dic que s'animi!

Seu sempre el meu amic
i D.

P. Glivats

Après dix he turnets a llegir
la doctrina estètica del Burke

Rovras i Beges, publicada per
Marian Cardó (Enciclopèdia catalana
Vol XI). Quina delícia!... i penseu
que hi han anarquistes, holperistes,
sindicalistes!... El món és
decididament variadíssim. I
una gran part dels homes són
allunyats, sistemàticament, de
les coses bòniques... Tanquen els
ulls, es diuen, a fi de no veure
dins la llum fosca, la llum
blava! -

I perdant la nostra
filosofia improvisada... i
s'estan per casa!

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

15 Gener 817.

PARTICULAR

Mossen Lluís Bonner

Distingit amic : Bordoni,
 Li prego, si fins avuy no vau
 a operar-li i' expressar un sentida
 del meu cordal per la pèrdua
 de la seva pobre Mare (o. e. ?).
 Jo també he passat la meua
 tragedia - He tingut una germana
 durant 25 dies a la Clinica...
 El Condrenal l'ha operada 2
 cops. Ara ja es a casa, prou
 a ben, però encara s'hem
 de curar... Com em' s'ha tractat
 s'una cicatriza molt bona...
 ni he digutet molt i' durant

aquests duros temps, he quedat
malament amb tot hom, fins
amb voste'... Comte, però,
em no he pas sigut a causa
de la nova indiferencia... He
ben sensible, al cançoni, al
dolce dels amics... Lucare,
dauca, em me repant tant,
accepti, li pugo, el meu candul.
M: també he he parant
i se, portant, el mal que
així fo'.

Re' l'gust de saludar-lo,
cordalissimament, son ben D.
i amic

P. L. L. L. M.

F. Glinet

U.976915

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

A. Mosen Lluís Bonner, Pare

Mestre de Capella de la Seu

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Berlín 13 Abril 1857

A V. Glori Rosen , Dura

Respectable amic : Fa dies
que m'he escrivut la següent carta:
Quede publicada la nova bella
crida . Hi destitue alguns exem-
-plars de la Revista per e'ls seus
amics, pot demanar-los. Veu
compliments . Hi hi vaig fer
enviar alguns . Si m' es té
prou, demanin més els ?

No dubti' que hi envia-
ren amb molt gust .

amb molt agraïment per la
seua valerosa col·laboració, tal
gust de treballar, encalant
i respectuosament amb
afecte i etc. R. G. G. G.